

РЕШЕНИЕ

№ 19009

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 32 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ Й. ЙОТОВА КУПЕНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА Гражданско дело № 20231110114406 по описа за 2023 година

Ищецът С. Й. И. с ЕГН *****, със съдебен адрес гр. София, бул. *** III № 60, вх. А, ет.2 ,па.6, чрез адв. Т., е предявил иск по чл.49 вр. чл.45 ЗЗД срещу „****“ АД с ЕИК 831094393, гр. София, бул. *** №111 П, чрез юрк. Колева, за сумата 10000лв. – обезщетение за немуществени вреди, търпени в периода 1.6.2022г. - 20.3.2023г. от запор на две банкови сметки, открити от ищеца при ответника с IBAN *** и *** и блокиране на издадените към тях кредитни карти.

Ответникът оспорва иска.

С определение от 26.5.2023г. като подпомагаща страна на ответника е конституиран ЧСИ И. Ч. с рег. № 783 КЧСИ, гр. София, бул. *** III № 7, ет.3, който не е изразил становище по предявения иск.

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже: противоправно поведение от страна на ответника, а именно – налагане на незаконен запор на две банкови сметки, открити от ищеца при ответника с IBAN *** и *** и блокиране на издадените към тях кредитни карти в периода 1.6.2022г. -20.3.2023г., вреди; причинна връзка между поведението и вредите.

Ищецът твърди, че:

През април 2022г. ищецът получил покана за доброволно изпълнение по изп.д. № 726/2022г. по описа на ЧСИ И. Ч. за плащане на сума в общ размер 922,49лв.

Със запорно съобщение с изх. № от 21.3.2022г. ЧСИ Ч. наложил запор на банковите сметки на ищеца в „****“ АД до размера на сумата 285,62лв.

На 13.4.2022г. ищецът внесъл по посочената в ПДИ сметка на ЧСИ сумата 922,49лв. за погасяване на задължението.

Ищецът е управител на „***“ ЕООД и във връзка с работата си пътувал до Берлин в периода 31.5.2022г.-2.6.2022г. и до Карлсруе в периода 3.6.2022г.-5.6.2022г. Пристигайки в Германия ищецът установил на обяд с негови партньори, че кредитните му карти, всяка с лимит 9500лв., все още са блокирани, което наложило да заеме сумата 650 евро от Десислава Т.а. По време на обяда изпитал притеснения и неудобство, тъй като се наложило партньорите му да платят сметката.

На 6.6.2022г. след като се върнал от Германия, ищецът посетил офис на „***“ АД, където се осведомил, че банковите му сметки все още са запорирани. Свързал се с кантората на ЧСИ Ч., от където го уведомили, че е станала грешка и ще вдигнат запорите.

Ищецът пътувал до Полша в периода 8.6.2022г.-11.6.2022г. Към 8.6.2022г. картите му все още били блокирани, поради което той взел кредитната карта на съпругата си Петя И.а.

След връщането си в България ищецът установил, че ЧСИ Ч. изпратил разпореждане за вдигане на запорите на 6.6.2022г., но и към датата на исковата молба кредитните карти все още били блокирани. Ищецът сочи, че не може да си извади нова кредитна карта, дори от друга банка, тъй като сметките при ответника били запорирани, а при проверка в системата Матър Кард се виждало, че има две блокирани кредитни карти.

Във връзка с наложените запори и блокирането на кредитните карти изпитал притеснения, неудобства и безпомощност, тъй като попадал в унизителни и срамни ситуации да е без пари в чужбина и да търси пари на заем, а използването на кредитната карта на съпругата му при второто пътуване допълнително причинило притеснения, тъй като семейството му не можело да я ползва.

Ответникът твърди, че запорното съобщение било получено на 1.6.2022г. и на тази дата бил наложен запор на двете банкови сметки на основание чл.507, ал.2 и ал.3 ГПК, респ. – били блокирани кредитните карти. Твърди, че съгл. Раздел 1, чл.9 от Тарифа за такси и комисионни на ПИБ АД, към датата на получаване на запорното съобщение, титулярът на сметките дължи такса за обработка на запорното съобщение от 20лв.

На 10.6.2022г. банката получила разпореждане за вдигане за запора и същият бил вдигнат, но на основание чл.11.4 от приложимите ОУ, банката служебно извършила отбелязване, че титулярът не е платил таксата от 20лв.

На 6.7.2022г. банката деблокирала сметка с IBAN ***, а сметката *** продължавала да бъде блокирана заради неплатената такса.

С оглед изявленията на страните в исковата молба и отговора като безспорни с доклада по делото са отделени следните факти:

Ищецът и ответникът са сключили договор за издаване на кредитна карта от 17.8.2005г. с

предоставен кредитен лимит от 21.4.2010г. в размер на 9500лв. по банкова сметка *** и договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на кредитен лимит до 9500лв. по разплащателна сметка от 16.3.2011г. с IBAN ***.

По изп.д. № 726/2022г. по описа на ЧСИ И. Ч. ищцът бил длъжник за плащане на сума в общ размер 922,49лв.

Със запорно съобщение с изх. № от 21.3.2022г. ЧСИ Ч. наложил запор на банковите сметки на ищеца в „***“ АД до размера на сумата 285,62лв.

На 13.4.2022г. ищецът внесъл по посочената в ПДИ сметка на ЧСИ сумата 922,49лв. за погасяване на задължението.

ЧСИ Ч. изпратил до банката разпореждане за вдигане на запорите на 6.6.2022г.

Ищецът е управител на „***“ ЕООД и във връзка с работата си пътувал до Берлин в периода 31.5.2022г.-2.6.2022г., до Карлсруе в периода 3.6.2022г.-5.6.2022г., до Полша в периода 8.6.2022г.-11.6.2022г. Предвид наложените заповори, не можел за ползва кредитните си карти.

От представените писмени доказателства се установява, че съобщението за вдигане на запора, изпратено от ЧСИ Ч., е получено от ответника на 10.6.2022г.

От представените общи условия се установява, че съгласно чл.11.4 „ако титулярът не погаси което и да е свое изискуемо задължение, Банката има право да блокира издадените към сметката карта и да предприема незабавни действия за принудително събиране на дължимите суми, включително по съдебен ред.“

От представена извадка от от Тарифа на банката във връзка с откритите при нея банкови сметки, е видно, че съгласно чл.9 за обработка на запорно съобщение се дължи такса в размер на 20лв. за всяко получено запорно съобщение. В случая банката е получила едно запорно съобщение и е начислила една такса от 20 лева.

Съгласно основното заключение към ССЧЕ заповорите на сметките са вдигнати в деня на получаване на съобщение за вдигане на заповорите от ЧСИ Ч. – 10.6.2022г. Картата към банкова сметка *** е разблокирана на 12.6.2023г., поради разполагаема наличност над кредитния лимит и възможност да бъде събрана такса, дължима към банката, а картата към банкова сметка с IBAN *** е разблокирана на 6.7.2022г., но на 7.7.2022г. е „замразена“ от клиента чрез мобилно приложение.

Съгласно заключението към допълнителната ССЧЕ за обработка на запорно съобщение се дължи една такса от 20лв., независимо колко сметки са заповорирани. Конкретно в случая таксата е събрана на 12.6.2023г. от банкова сметка ***, по която към 12.6.2023г. е имало собствени средства над кредитния лимит. В периода 10.6.2022г.-7.9.2022г. са били налични суми от кредитния лимит, но не е имало наличност над кредитния лимит, от която да се събере таксата. В същия период са видни вноски по картовата сметка, като със същите е погасяван усвоения кредитен лимит.

От показанията на св. Десислава Т.а се установява, че двамата с ищеца работят в един бранш и във връзка с работата си са били на изложение в Берлин в периода 31.5.2022г.-2.6.2022г.

Свиделката потвърждава, че ищецът ѝ се е обадил с молба да му предостави заем от 650 евро, тъй като на обяд със свои партньори установил, че не може да плати, тъй като кредитните му карти са блокирани. Бил много ядосан, чувствал се засрамен и притеснен за негативните впечатления, които е оставил у партньорите си. От показанията на св. Давидов се установява, че ищецът за сравнително дълъг период от време е бил разстроен и притеснен във връзка с блокираните кредитни карти.

Спори се дали поведението на служителите на банката е противоправно, настъпили ли са вреди и дали същите са в причинна връзка с блокирането на кредитните карти на ищеца.

От така събраните доказателства е видно, че „блокирането“ на кредитните карти на ищеца е във връзка със задължение за плащане на такса за обработка на запорно съобщение, която такса е дължима съобразно чл.9 от Тарифата на банката. Запорното съобщение забранява на третото задължено лице да предава дължимите от него суми или вещи на длъжника. /чл.508, ал.2 ГПК/, тоест сумите, които са налични по банковите му сметки и за които длъжникът по изпълнителното дело има вземане към банката. Предоставените суми по процесните кредитни карти не са вземания на длъжника към банката, а са вземания на банката към длъжника, поради което тези суми, представляващи кредитни лимити, не са предмет на запорното съобщение. От друга страна, на основание Раздел 1, чл.9 от Тарифа за такси и комисионни на ПИБ АД, към датата на получаване на запорното съобщение, титулярът на сметките дължи такса за обработка на запорното съобщение от 20лв. Тази такса също представлява вземане на банката, което може да се погаси с плащане, но не и с прихващане от друго вземане на банката /каквото представлява предоставената като кредит сума/, доколкото прихващането се извършва между еднородни **насрещни** вземания. В случая се установява, че сума над отпуснатите кредитни лимити, с която да се погаси задължението за плащане на таксата, е имало едва на 12.6.2023г. – година по-късно след като вземането за такса е възникнало. При това положение, макар да се установява от свидетелските показания, че ищецът е търпял вреди във връзка с невъзможността да ползва сумите по кредитните си лимити, не се установява противоправно поведение на служители на банката, което да е в причинно-следствена връзка с тези вреди. Предвид изложеното предявения иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора разноски се дължат на ответника в размер на 640лв. – съобразно представения списък.

Воден от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск по чл.49 вр. чл.45 ЗЗД от С. Й. И. с ЕГН *****, със

съдебен адрес гр. София, бул. *** III № 60, вх. А, ет.2, ап.6, чрез адв. Т., срещу „***“ АД с ЕИК 831094393, гр. София, бул. *** №111 П, чрез юрк. Колева, за сумата 10000лв. – обезщетение за немуществени вреди, търпени в периода 1.6.2022г. - 20.3.2023г. от заповест за две банкови сметки, открити от ищеца при ответника с IBAN *** и *** и блокиране на издадените към тях кредитни карти.

ОСЪЖДА С. Й. И. с ЕГН *****, със съдебен адрес гр. София, бул. *** III № 60, вх. А, ет.2, ап.6, чрез адв. Т., да плати на „***“ АД с ЕИК 831094393, гр. София, бул. *** №111 П, чрез юрк. Колева, за сумата 640 лева – разноски в производството.

Решението е постановено при участието на подпомагаща страна на ответника - ЧСИ И. Ч. с рег. № 783 КЧСИ, гр. София, бул. *** III № 7, ет.3.

Решението подлежи на обжалване в 2-седмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____